

na pošlietku moricž da, to won Boha | Boha, a to wječnje Žiwjenje, dostacž.
dla rad a šerpliwje sneže, we wjesłej | To sposchcz nam nasch luby Boh Knes
Madžiji, so budže psches swojeho Kne- | a Wotzecz, psches swojeho lubeho Szy-
sa a Wumožnika Krystuša, nadneho | na Jesom Krysta, Zamen.

Na Boži Džen.

Bydž Jesom Krysteže kwaleny,
So sy Czloweł rodženy,
Bydž tebi sWotzom na Nebju,
Czescz a tejšch Duchu swojatemu, Zamen.

Suby Kneže Jesu! to je ton Džen, kotryž ty nam scjinił sy, na kotrymž so
sradowacž a wesełicž dyrbinu. Haj, moj Sbožniko, to je ton Džen, na kotrymž
so ty nasche dla sy wjerny Czloweł narodžit, a psches swoj weseły Narod, Ne-
bjo a Semju swesełit sy. Kwalene bydž, moj Kneže Jesu, twoje swojate Meno,
so sy snewureknenej Lubošju moje Cžeto a Krej hohrjewsač, a jako wjerny Cžlo-
weł bes nami bydlił! O Jesu! moj Sbožniko, moj Kralo, moja Skata Je-
su moj Božo a Kneže, kajki wobsołi, swojaty, krasny a lubošny Knes sy ty, sčtu može tebe
dosž kwalicž, a twoju Luboš dosž posbjehowacž? Ty ladasch namne, we Sčtalczi Cžlowe-
ka, a sy tolla Boh a Knes, we Wobsołoszi. Kneže Jesu, moj Ssrjedniko, moj Wumožni-
ko, moj Sbožniko a Pastyrjo, moje Wujednanje a Madžija, ty wječny Sjeršča teho Ži-
wenja a teje Sbožnoszje; Kaj dženka wobendu ja twój narodny Džen, dženka so ja djelju
wot Židow, Pohanow, a besbožnych, kotsiž twoje Meno nesnaja, a tebe kSbožnikaj nima-
ju. Woni wostanu wschizy we swojich Kječach, a wumru we swojej Sčoszi. Pschetož
sčtuž tebe, moj Kneže, nesnaje, ton tejšch twojeho Wotza nesnaje, sčtuž tebe necžeszi, ton tejšch
twojeho Wotza necžeszi, kotryž tebe poštak je. Sčtuž tebe nekčyschi, teho Duscha dyrbi wu-
stupena bydž, a sčtuž we twojej Wucžbi newostanje, ton nima žaneho Boha. Za pač snaju
tebe, moj Kneže a moj Božo: Za poštucham twojej Wucžbi, ja wjerju do twojeho Me-
na, a wjem wjeszje, so mi žane druhe Meno pod Nebjom date neje, we kotrymž ja
moč sbožny bydž. O ty swojaty Kneže Jesušo, kač toboko sy ty so ponizowat,
kač wulka je twoja Poniznosž, kač wulka je twoja Lubošž a Lahodnosž! Ty sy
so nišchi scjinił, dyžti Zandželjo, so bychmy Zandželam runi byli. Ty sy so ponizowat, so
by nas powoschit. Ty pschindže kemni na Semju, so bych ja ktebi do Nebes pschischoł.
Ty by Hoscz na Semi, so bych ja jene wobstajne Mjesto we Nebesach mjel. Ty sy so we
cžjemnej Nozy narodžit, so bychmy Djeczi teho Sswjetka byli. Ty sy so wtwerdej Sym-
mi narodžit, so bychmy nasche symne Wutroby psches prawu Nuternosž sčete byte. Ty dasch
so do Peluschkow sawalicž, so by nas wot tych Swojaskow teho Cžerta wumot. Ty sy we
twojich Peluschkach płačak, so bychmy so my wječnje wesełili. Ty ležesche we twerdym
žłobit, so bychmy we tebi cžišchje wotpoczowali. Ty nimašch žanu Kolebku, so by moja Wu-
troba twoja Kolebka byta. Ty bjesche ton Najwoschi, a sy ton najnišchi wordowat. O pom-
haj so bychmy wo Nebesach wschizy wulzy a krasni byli. Ty bjesche Boh, to Sčtowo, a
sy Cžeto

sy Cžeto